

[Pelle Voigt]

Uanset om de uddrag af Tvindlærernes telefonsamtaler, som Ekstra Bladet har kunnet offentliggøre, stammer fra en PET-rapport eller ej, virker det som en grov krænkelse af de pågældendes privatliv, at nogen har udleveret referater af deres indbyrdes samtaler til pressen.

I folketingets spørgetid den 16. marts 1983 sagde ministeren i et af sine svar til spørgeren, at hvis nogen havde udleveret materiale af den nævnte art, var de ikke beføjede til det, og at det selvfølgelig var noget, man undersøgte.

Spørgeren forventer, at en dybtgående undersøgelse af dette grove brud på retssikkerheden allerede er sat i gang af ministeren.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ja!

Pelle Voigt (SF):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg må opfatte det, at ministeren nu har iværksat en sådan undersøgelse, som en bekræftelse på, at der har fundet en telefonaflytning sted; ellers havde undersøgelsen jo ingen mening.

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om retsudvalget, når denne undersøgelse er forbi, vil blive gjort bekendt med undersøgelsens resultat.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hvis retsudvalget begærer det, skal jeg tage stilling til det til den tid.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 829

5) Til *justitsministeren* af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Vil ministeren give folketinget konkrete eksempler på lovlig virksomhed, der efter almindelige erfaringssætninger må ventes at ville udarte til ulovligheder, og som dermed giver grundlag for registrering hos politiets eller forsvarrets efterretningstjeneste?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren besvarede mit spørgsmål (S 712) med generel udenomssnak og skylder stadig et svar på, hvilke konkrete lovlige handlinger der kan give anledning til registrering. Dette må folketinget og offentligheden naturligvis vide besked med, da kun politistater opererer med hemmelige forskrifter for tilladelig adfærd.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Der findes naturligvis instrukser for efterretningstjenesten, hvor der er taget stilling til forhold af den art, som fru Anne Grete Holmsgård er inde på. Der kan jo være flere forskellige muligheder, og de er omtalt i instruksen. Det er ikke materiale, som kan lægges offentligt frem; det ville jo skade ethvert efterretningsarbejde, hvis man på den måde kunne gøre sig bekendt med de instrukser, der er for arbejdet.

Men vi har her i landet – og har haft det i mange år – en særlig kontrolinstans. Den daværende regering nedsatte i 1964 et særligt udvalg, der har til opgave at føre tilsyn med efterretningstjenestens registreringer og den praksis, der følges. Dette udvalg blev nedsat i erkendelse af, at der her var et område, som krævede at blive fulgt nøje, og udvalget står således som regeringens garant for, at alt går korrekt til på dette område.

Udvalget har med regelmæssige mellemrum haft drøftelser med skiftende justitsministre om de særlige problemer, der har været anledning til at tage op, men det er nødvendigvis drøftelser, der må holdes i en meget snæver kreds, fordi hensynet til efterretningstjenestens effektivitet her må spille ind.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg fik jo faktisk ikke noget svar. Jeg har bedt om oplysninger om eksempler på, hvilken lovlig virksomhed der efter almindelige erfaringssætninger må ventes at ville udarte til ulovligheder, og som dermed giver grundlag for registrering hos politiets eller forsvarrets efterretningstjeneste, og mit spørgsmål indeholder et citat fra et svar, jeg har fået af justitsministeren den 14. marts.

Jeg vil gerne prøve at indkredse det lidt mere, for jeg mener ikke, dette her bare kan afvises med hensyn til efterretningsvæsenets arbejde; jeg mener, det indeholder meget vigtige retssikkerhedsmæssige spørgsmål. Jeg